

af dets Driſtsindtægter eller paa anden Maade. Hvis man ikke ſtiller en ſaadan Forbring, vil Følgen ſimpelt hen blive den, at Staten vil komme til at garantere ti Gange for det Beløb, ſom medgaaer til det Materiel, der burde være blevet anſkaffet til den nordveſtſjællandske Bane, og naar Regjeringen i ſin Tid ſkal indløſe Banen, vil den komme til at betale Beløbet to Gange, dette vil blive Følgen; men et ſaadant Forhold er det ikke ønskeligt at komme til. Derfor maa den ærede Miniſter ikke forſtanke Folkethinget i, at det har udstemt Paragrafen, og at Udvalget atter foreſlaar at gjøre denne Bevilling afhængig af at vi ſaae underſøgt, om der er anſkaffet tilſtrækkeligt Materiel til denne Bane. Der har desuden fundet ſaa mange Omſtændigheder Sted ved dens Anlæg, ſom trænge til Belysning, og hvorom den ærede Miniſter, trods alle de Anledninger, han har faaet til at give Dplysninger om, ikke har udtalt ſig nærmere, og der er ſaaledes god Grund til at ſtille denne Forbring. Med Henſyn til Forſlaget under Nr. 7, ſom Flertallet ſtiller ſubſidiært, forſaauidt § 10 ikke ſkulde blive udstemt, gjorde det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds (Oct. Hanſen) gjældende, at det var uimeligt at indføre den deri indeholdte Beſtemmelse, efterſom den ikke ſtod i nærmere Forbindelse med Spørgsmaalet om Driſtmateriellet. Den høitærede Miniſter har imidlertid indført i Lovforſlaget den ene Beſtemmelse efter den anden, ſom ikke ſtaar i nær Forbindelse med Lovforſlagets tidligere Indhold, eller ialtfald ikke i nærmere Forbindelse dermed, end denne Beſtemmelse gjør. I det Hele taget er denne Lov en ſaadan Samling, et ſaadant Aggregat af Beſtemmelſer vedrørende det ſjællandske Jernbanefelſkab, at man ikke med nogen Høie kan behænde Udvalget og Xtinget om det indſætter en anden Beſtemmelse, ſom heller ikke ſtaar i nogen Forbindelse med de øvrige Beſtemmelſer, naar den blot vedrører det ſjællandske Jernbanefelſkab, og dette gjør den jo i allerhøieſte Grad. Jeg veed meget vel, at den Sætning, der i Forſlaget under Nr. 7 gjøres gjældende, er bleven ſterkt beſtridt i Landſtinget, ligesom ogſaa den ærede Miniſter ikke har villet anerkjende den; men det glæder mig dog, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds (Oct. Hanſen) i alt Fald ikke gjorde nogen væſentlig Indvending imod dens Indhold, hvorimod han overveiede gjorde formelle Indvendinger gjældende. Jeg tror ogſaa, at denne Sætning hører til dem, ſom jo mere man tænker over dem, desmere maa tiltrædes af Enhver, der ikke ſer paa Sagen med forud indtaget Blif. — Med Henſyn til det ſidſte Stykke af § 10, ſom den ærede Miniſter i Landſtinget har foreſlaaet tilføjet, anerkjender jeg ganſke viſt, at den ærede Miniſter, efterat Folkethinget havde udstemt § 10, ikke kunde være aldeles udtryffeligt bunden til den Redaktion, han tidligere havde givet Paragrafen; men paa den anden Side maa

den ærede Miniſter ikke forſtanke os i, at vi, naar vi ikke kunde modtage § 10 i den Skikſe, hvori den tidligere forelaa, have endnu mere Betænk- lighed, ja aldeles overveiede Betænklighed ved at vedtage den, efterat denne Tilſøining er kommen til. Der er virkelig Ingen, ſom ønsker eller forlanger, at det ſjællandske Jernbanefelſkab ſkal vedblive at vedligeholde de Vogne og Lokomotiver, der ikke mere egne ſig til Vedligeholdſe, men i det forudgaaende Punktum af Lovforſlaget ſtaar der virkelig heller ikke blot Vedligeholdſe. Der ſtaar: „Selſkabet ſkal ſtedſe i uformindſtet Antal og i forſvarlig Stand holde og af ſine aarlige Driſtsindtægter vedligeholde det ſaaledes anſkaffede Driſtmateriel“; men det kan det ikke gjøre uden at erſtatte de Gjenſtænde, ſom udvangeres, med nye Gjenſtænde. — Overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds (Oct. Hanſen), ſom behædede mig, at jeg ſkulde have udtalt mig noget ſtærkere imod Landſtinget, end han fandt det rigtigt, ſkal jeg henſtille, om han vilde anſe det for rigtigt f. Ex. at betegne den Maade, hvorpaa Landſtinget har behandlet denne Sag, ſom ikke ret ſømmelig? Derſom det ærede Medlem vilde bruge et ſaadant Udtryk imod Landſtinget, tror jeg ikke, at vor ærede Formand vilde finde det rigtigt.

Judenrigsminiſteren (Tobieſen): Jeg maa anſe det for rigtigt at knytte et Par Bemærkninger til de nu ſaldne Udtalelſer af den ærede Ordſpører. Jeg tror da fiørſt at maatte fremhæve, at jeg intet Dieblif har brugt den Ytring, at Forſlaget om Hørsholmsbanen ikke for- tjente at vedtages. Jeg har paa ingen Maade, ſom den ærede Ordſpører i ſit fiørſte Foredrag ogſaa ſelv fremhævede, modfat mig en Jernbane til Hørsholm; men jeg har blot ſagt, at det, hvis man vil fremme Sagen, er uforſtandigt at udflyde et Forſlag, ſom findes i Lovforſlaget, og at ville vælge en Bei for Banen til Hørsholm, der giver ſaa lidt Indtægt og medfører ſaa ſtore Udgifter til Anlægget, at jeg føler mig forviſſet om, at netop den Omſtændighed, at man vil udflyde det nævnte Forſlag, vil medføre, at der aldrig vil blive anlagt en Hørsholmsbane. Denne Bane vil efter Forſlag, ſom foreligge fra det ſjællandske Jernbanefelſkabs Side, og efter de Overslag, ſom i den Anledning ere giune af Teknikere, komme til at koſte et overordentlig ſtort Beløb, ſom det ogſaa ſes af Lovforſlaget. Det er 1,200,000 Rb. eller 2,400,000 Kroner, hvorom Talen er, alene for at faae det Stykke Bane bragt iſtand, ſom ubetinget vil ligge paa et ſaadant Sted, hvor intet Udbytte kan haveſ. Hvis ærede Medlemmer tro, at denne Baneſtrækning vil blive lagt igjennem et ſaadant Terræn, at den kan give nogen Indtægt, tage de Herrer aldeles fejl. Banen vil give Indtægt fra Udgangspunktet Kjøbenhavn, men aldeles ikke paa